

[Justitsministeren.]

tænker her navnlig på markedsføringsloven og den såkaldte generalklausul i aftalelovens § 36. Endvidere er der af forbrugerkommissionen stillet forslag om en civilretlig forbrugerlovgivning. Det er et gennemgående træk i forbrugerkommissionens forslag, at en række regler om køb m. v. ikke bør kunne fraviges til skade for forbrugerne.

Det er efter min opfattelse naturligt i fortsættelse af denne tankegang at gennemføre en regel om, at der ikke i forbrugerforhold kan træffes aftale om en højere morarente end diskontoen plus 2 pct. Herved vil man bl. a. opnå, at man ikke gennem klausuler i standardkontrakter betinger sig en rente, der ligger over de normale morarentesatser.

Jeg er klar over, at der også kan anføres argumenter mod en ufravigelig morarentesats, og jeg er naturligvis villig til at drøfte disse problemer under den videre behandling af lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Haarder) (V):

Jeg skal herved fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nyvurdering af byggeplaner i undervisningssektoren.

Forslaget tilsigter at rette op på det misforhold, der består mellem på den ene side finanslovforslagets anlægsudgifter på 1.710 millioner kroner på de højere og videregående uddannelser de næste fire år og på den anden side de katastrofale dårlige beskæftigelsesudsigter for størstedelen af de unge, der gennemfører disse uddannelser.

Af humanistisk og naturvidenskabeligt uddannede kandidater vil der f. eks. inden 1980 være uddannet nok til at dække behovet helt frem til 1990. Resten må finde andet arbejde. Selv med en halvering af den årlige tilgang vil der i 1990 være over dobbelt så mange færdiguddannede, som der er behov for. Man må derfor forudse stærkt reduceret tilgang til mange studier enten ved adgangsregulering eller bedre, ved at de unge ændrer studievalg under indtryk af de ændrede fremtidsmuligheder.

Man skulle tro, at denne situation førte til, at regeringen i det mindste bremsede planerne om yderligere nyanlæg på universiteterne. Men finanslovforslaget viser kun et svagt fald i de årlige investeringer fra 467 millioner det første

år stigende til 470 det næste år og derefter svagt faldende til 400 og 373 millioner de følgende år. Byggeplanerne er tydeligt nok blevet til i en periode, hvor behovet syntes umætteligt på grund af de enorme personaleforøgelse hos det offentlige (hvor tre fjerdedele af de længstuddannede traditionelt har fundet ansættelse). I kraft af trægheden og de skabte forventninger er planerne derefter blevet overført fra finanslov til finanslov, skønt der ret indlysende er større behov for investeringer i andre dele af uddannelsessektoren og i det øvrige samfund.

Denne skævhed i prioriteringen af de offentlige udgifter må rettes op gennem en nyvurdering af alle de byggeplaner, som det endnu er muligt at ændre.

Forhåbentlig kommer der meget snart en afklaring på erhvervsuddannelsernes fremtid, således at statens udgifter på næsten en halv milliard kroner til byggeri på dette område de næste fire år ligeledes kan blive underkastet en nyvurdering i lyset heraf.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

(Lovforslag nr. L 102. Fremsat 9/11 76. Første behandling 23/11 76. Betænkning 10/12 76. Anden behandling 15/12 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Maigaard (SF):

Da jeg ikke kunne deltage i debatten ved andenbehandlingen på grund af det, man kalder europæiske forpligtelser, skal jeg kort præcisere vort standpunkt til lovforslaget.

Vi tiltræder lovforslaget og er med i flertallet, men vi vil gerne understrege, at vi ikke hermed har taget stilling til – det kan vi naturligvis ikke – den måde, statsministeren vil bruge sin bemyndigelse på. Han får jo en bemyndigelse, men vi har naturligvis ikke taget stilling til den måde, bemyndigelsen administreres på. Vi har således ikke taget stilling til etablering af et EF-hav. Jeg understreger endvidere, at socialistisk folkeparti er villig til at bidrage med de fornødne midler til den udvi-

[Maigaard.]

delse af fiskeriinspektionen, som bliver nødvendig ved fiskerigrænsens udvidelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 146 stemmer; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt.

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 9/11 76. Første behandling 3/12 76. Betænkning 10/12 76. Anden behandling 15/12 76. Tillægsbetænkning 15/12 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gunner Baunsgaard (RV):

På nogle partiers vegne kan jeg sige, at det særlige Grønlandsudvalg har været samlet til et udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling.

Nu er det jo sådan, at ethvert medlem i tinget kan ønske og også bede om at få en behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling her i salen, men jeg synes nok, at det må påtales her, at ordføreren ikke engang var medlem af udvalget, men måtte udskiftes mellem anden og tredje behandling. Jeg synes nok, at jeg vil nævne det.

Efter et timelangt møde i udvalget og samråd med ministeren, hvor problemerne omkring det grønlandske fiskeriterritorium var blevet kulegravet, ønskede man fra fremskridtspartiets side yderligere et møde, ikke for at fremsætte et ændringsforslag, men blot for at tilføje mængden af papir yderligere et par sider. Jeg synes, det er beklageligt, at jeg er nødt til at sige det.

Jeg må også nævne, at der i tillægsbetænkningen refereres fra udvalgsarbejdet, og de oplysninger, der fremkommer, tages til indtægt for den eller dem, der har nedfældet bemær-

ningerne; jeg må bede om lidt tolerance. Vi havde i udvalget fået alle oplysninger til et dybtgående arbejde, og de oplysninger, der kom frem i det møde, vi havde mellem anden og tredje behandling, havde medlemmerne tidligere fået.

Erlendsson (FP):

Jeg kan naturligvis ikke modtage de bebrejdelser, som hr. Gunner Baunsgaard her har rettet imod mig.

Det spørgsmål, der var tvivl om, var besvaret i ministerens skriftlige svar til udvalget, som var mig bekendt, men det tilfredsstillende ikke det standpunkt, som var fremskridtspartiets: at der ikke må diskrimineres mod andre danske statsborgere, og at der ikke må være tvivl om, at de har de samme rettigheder efter den 1. januar 1977, som de hidtil har haft. Det, som stod i loven, og som stod i den nye lov, var, at danske statsborgere fortsat skulle have tilladelse til at fiske i de danske fiskevande omkring Grønland. Det er ikke tilfredsstillende, når den foreslåede ændring af § 11 går ud på at give fremmede landes statsborgere disse rettigheder, uden at der skal søges om det, idet de får det ifølge international aftale, som Danmark slutter med andre lande.

Jeg nævnede ved sagens andenbehandling over for ministeren, at jeg ønskede, at ministeren fra talerstolen skulle forsikre, at den bekendtgørelse, som efter § 1, stk. 8, kan udstedes af ministeren, om, at danske statsborgere fortsat vil have sådanne rettigheder, vil blive udstedt samtidig med lovens ikrafttræden og senest den 1. januar 1977. Hvis ikke ministeren ville det, bad jeg om et nyt samråd. Det fik vi, og det er jeg taknemlig for, og vi fik i dette samråd klaret det spørgsmål, der var tvivl om.

Vi er derfor tilfredse med det udfald, sagen har fået, men vi er meget forundrede over, at alle andre medlemmer af udvalget ønskede at forhindre os i at afgive en tillægsbetænkning, som vi skal have efter forretningsordenen, hvilken vi måtte henvise til for overhovedet at komme igennem med denne parlamentariske skik, der er tydeligt nedfældet i § 8, stk. 10. Men som sagt er vi tilfredse med det udfald, sagen har fået, og jeg takker ministeren for hans imødekommenhed.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om